

1 KUNSKAP

1.1 Allmänt om kunskap

¹”Kunskap måste bli kunskap för den som tar emot den.” Kunskap är visserligen något i och för sig, något materiellt, som allt annat i tillvaron. Detta betyder emellertid inte nödvändigtvis att den för lärjungen blir kunskap, att den i hans medvetenhet fullgör funktionen av kunskap. För honom blir den kunskap först, när han förstår den såsom den är avsedd att förstås.

²Kunskap består i den avsedda relationen mellan lärarnas och lärjungarnas medvetenhet.

³Man kan lära sig mer på en halvtimme, då man är i direkt kontakt med en kunskapskälla, oavsett under vilka omständigheter denna kontakt upprättas, än under årtal av formella studier.

⁴Man kan lära sig och utrusta sig med en kunskapspotential, som först senare utvecklas till verklig kunskap.

⁵Kunskap är icke endast hylozoiken och kunskapen om livslagarna utan även allsidig orientering i fysiska världen. Dylig orientering måste givetvis vara grundad på fakta.

⁶Esoterisk kunskap är inte som exoterisk, där allting ligger på samma nivå. Esoterisk kunskap ligger på många nivåer, varav de allra flesta är ouppnåeliga för oss människor i vårt nuvarande vara. Men varats nivå förändras ständigt, så att man kan förstå något esoteriskt på morgonen men ha återigen mistat förståelsen på aftonen samma dag. Man glömmer ständigt det man lärt, också det mest elementära. Minne och glömska beror på ens vara. Därför måste man ständigt förnya studierna och sträva efter att förbättra varat.

⁷Utan esoteriska kunskapen om verkligheten och livet kan människorna icke inse att deras illusioner och fiktioner är överkliga. Denna överklighet kan vara svår nog att upptäcka för esoteriker. Den emotionala illusionen är en emotional realitet, liksom fiktionen en mental realitet. Det är därför de är övertygande i sin intensitet, oemotsägliga för dem som icke principiellt insett deras ofrånkomliga illusivitet och fiktivitet. Endast kausalideerna kan frigöra från detta beroende. Endast kausalmedvetenheten uppdagar deras bedräglighet, eftersom den konfronterar dem med bestående verkligheten. Det var detta Platon menade med ideerna såsom de ”sant varande”.

⁸Det får bli esoterikens uppgift att samla så många logiska, psykologiska och objektivt hållbara bevis som möjligt. Det får bli esoterikens uppgift att rensa ut alla mänsklighetens under årtusenden samlade illusioner och fiktioner, så att mänskligheten icke vidare skall bli be dragen utan kunna lita på sina ”auktoriteter”.

⁹Kunskap är möjlig i fysiska världen ifråga om sådant, som för förnuftig förklaring icke är beroende av överfysisk materiell verklighet eller överfysiska energier, man kan säga: allt enbart fysiskt. Kunskap är omöjlig ifråga om allt, som för sin förklaring är beroende av emotional och mental materia och hithörande energier. Kunskap är möjlig i kausalvärlden (platoniska idévärlden), ty ideernas verklighetsinnehåll återger exakt bestående verkligheten.

¹⁰Olika ideologier (obs, icke idiologier) kommer alltid att finnas. Det finns sju olika sätt att betrakta verkligheten, motsvarande de sju departementens uppgifter. Men de är inklusiva och icke exklusiva. De har allt väsentligt och fundamentalt gemensamt. De möjliggör för sina studerande full förståelse för det som skiljer i de andra sex synsätten. Så snart någon världs- eller livsåskådning verkar isolerande, är det något fel i uppfattning eller framställning.

1.2 Tre kännetecken på kunskap

¹Innehållet är endast ett av tre kännetecken på verklig kunskap. De två andra är metoden och ändamålet. Ompröva, med användande av dessa tre kännetecken, dina antaganden om lärande, förståelse, insikt, visshet, klarhet! Kriteriet på om kunskap är esoterisk eller ej ligger inte i materieaspekten, inte ens i medvetenhetsaspekten, utan i viljeaspekten. Vad betyder det?

Materieaspekten har med studiets föremål, innehåll, ämne att göra. Att man studerar ”esoteriska grejor” är alltså inte det avgörande, ty det kan göras på hur låg medvetenhetsnivå som helst: veckotidningsastrologi, intresse för tidigare liv drivet av nyfikenheten och självmärkvärdigheten.

²Det är inte ”esoterisk undervisning” enbart därför att det handlar om mångfalden av världar, medvetenhetsutvecklingen, hierarkin av högre lärare och hjälpare. Det är esoterisk undervisning endast när uppgifter om sådana överfysiska verkligheter lämnas i sådana sammanhang att det kan ha en medvetenhetshöjande effekt på mottagaren. ”Esoteriska fakta” framställda i sammanhang där man vädjar till lättrogenheten, sensationslystnaden, ansvarslösheten och lättjan (till exempel där planethierarkins medlemmar framställs som människors springpojkar och daddor) är inga esoteriska fakta utan beståndsdelar i ett nytt trossystem av vanligen fördummande och dogmatiserande slag.

³Det är den esoteriska studiegruppens nivå, som avgör om det är ett esoteriskt studium eller ej. Medvetenhetsnivån får inte vara för låg. Men inte heller denna är det egentliga kriteriet för om det är esoteriskt studium gruppen ägnar sig åt. Utan, som sagt, viljeaspekten allenast. Nämligen: strävar man, arbetar man med att förbättra sitt vara, försöker man övervinna svagheter, förverkliga sina slumrande potentialer? Är arbetet ändamålsenligt efter planen för allt livs utveckling?

⁴Det nyss sagda sammanhänger med den i kompendiet VARA omtalade indelningen i hyliker, psykiker och pneumatiker.

1.3 Kunskapens tre källor

¹Det finns tre källor till kunskap: egen erfarenhet, analogislut och tillförlitlig auktoritet.

²För människan fram till dess hon blir kausaljag gäller att det är endast i fysiska världen som den egna erfarenheten ger säker kunskap. På grund av det kaotiska tillståndet i emotionvärlden, där invånarnas känslotänkande skapar objektivt iakttagbara former, är det omöjligt för andra än särskilt tränade lärjungar att bedöma verklighetshalten av vad de där får uppleva. I mentalvärlden är varje objektivitet utesluten för lägre slags jag än kausaljag.

³Analogin är det förnämsta esoteriska slutlednings sättet.

⁴Som fullgoda auktoriteter i människans tre världar (47–49) gäller först 45-jag, esoteriska mästare. De behöver aldrig misstaga sig ifråga om de tre verklighetsaspekterna i dessa tre världar.

⁵46-jag är fullt kompetenta att bedöma materie- och medvetenhetsaspekterna i de tre världarna. De är också fullt kompetenta att grunda skolor, vilket de naturligtvis inte gör annat än på högre uppdrag. Kausaljag är fullt kompetenta att bedöma materieaspekten i människans tre världar, dock inte medvetenhets- och rörelseaspekterna, vilket förklarar vissa misstag rörande dessa som kausaljag gjort.

1.4 Rätt syn på kunskap

¹Vi får icke godtaga något vi icke begriper eller icke förstår. När vi begripit och insatt fakta i det nya system vi måst konstruera, återstår att befria oss från de vanföreställningar vi invävt i de undermedvetna komplexen. Och det tar tid. Det kan hända att vi därvid råkar in i ett såväl mentalt som emotionellt kaos.

²Det har visat sig att de, som drivs av instinkten att ”sanningen” dock måste vara att finna någonstans, till slut också påträffar esoteriken. Det ligger en livets läxa att inhämta i detta ”eviga sökande”. Endast den har rätt till kunskapen, som gör allt för att finna den. Och den, som gått skenbart resultatlösa sökandets väg, har fått den nödvändiga skolningen för rätt insikt. Men det gäller att icke fastna för första bästa sannolika system utan undersöka alla.

³Den logiskt-filosofiskt skolade godtar hylozoiken icke därför att den är motsägelsefri och oåtkomlig för kritik, utan därför att den på ett för sunnda förnuftet enastående sätt förklarar

tusentals eljest oförklarliga företeelser. Men för att kunna konstatera detta fordras att man bemästrat systemet och sedan provat dess användbarhet såsom förklaringsgrund. Den undersökningen är icke gjord i en handvändning. Vanligtvis tar det flera år, innan man hunnit tillämpa den inom alla områden av mänsklig erfarenhet. Man så att säga växer långsamt in i förståelsen och blir alltmer övertygad. Alltså raka motsatsen mot övriga åskådningar, som med tiden visar sig allt mindre hållbara, ju mer man haft tid att analysera dem.

⁴Även om en teori och hypotes överensstämmer med verkligheten, så blir den intet faktum i individens egen erfarenhet, förrän den förverkligats, omsatts i livet. Det är de gjorda erfarenheterna, som bli till latent insikter, införlivade och oförlorbara. Det teoretiska vetandet kan uppöva tankeförmågan men går såsom insikt förlorat när inkarnationen är över. Det vi enbart "tror" ger ingen övertygelsens oförlorbara visshet i kommande liv. Det vi uppfattar såsom självklart kan synas så på grund av sitt logiska sammanhang. Men det går icke att "leva på", om det ej överensstämmer med vårt eget omedvetna erfarenhetssystem, hur förtrollande det än ter sig för vår fantasi.

⁵Esoteriska axiomet, "den invigde vet emedan han arbetar", betyder att kunskap förvärvas genom experiment och erfarenhet. "Invigd" innebär att det måste finnas vissa grundläggande förutsättningar. Lagen för självförverkligande är utvecklingens väg, vägen till insikt, förståelse och förmåga.

⁶Det är ingalunda så som esoteriska nybörjaren tror, att esoteriken löser alla problem, det vanliga fundamentala misstaget. Det är genom att lösa problemen, som individen utvecklas. Esoteriken gör det möjligt för människan att lösa sina problem. Det är däri dess betydelse ligger.

⁷Många nyblivna lärjungar klagar över att de ska behöva "leva i mörkret". Det är oundvikligt, tills man förvärvat kausal objektiv medvetenhet, kan studera verkligheten och de faktorer i det förflutna som verkar skeendet i det närvarande och även i många avseenden i den framtid, som sträcker sig utöver nuet. Nybörjaren vägleds av dels sitt esoteriska vetande (oftast enklaste grundsystemet och kännedom om några få livslagar), dels förvärvat latent instinkt för riktigt handlande. Detta möjliggör den erfarenhet som medför en ständigt ökad insikt i och förståelse för det förut obegripliga och slutligen leder in i idévärlden, där verkligheten ligger utbredd för hans häpnadsväcka syn, de mänskliga världarnas materiella verklighet med alla det förflutnas processer.

⁸För att kunna bli lärjunge fordras att ha lärt sig inse att ingen individ i fjärde naturriket kan veta något, som är värt att veta. Fysiska världens och livets trivialiteter och vad som alla kan fysiskt konstatera må ha sitt värde för vardagslivet. Men det är icke dylikt det är fråga om.

1.5 Att förverkliga kunskapen

¹Att förverkliga kunskapen betyder att steg för steg bli en sådan, för vilken kunskapen är verklig. För den outvecklade människan kan kunskapen vara enbart en tro. Allteftersom kunskaps-, tanke- och förståelseredskapen förfinas, förvandlas också människans uppfattning av kunskapen: från tro till en genomtänkt arbetshypotes och från arbetshypotes till en med egna erfarenheter allt bättre underbyggd förvisning. På gränsen till kausaljag har individen lämnat tro och hypotes bakom sig, åtminstone vad avser människans tre världar. Kausaljaget vet, så för detta slags jag är kunskapen verklig. Kausaljaget har förverkligat kunskapen – i en första etapp. Nästa etapp är givetvis 46-jaget. Och så fortsätter det.

²Även innan vi är kausaljag, innan kunskapen är verklig för oss, kan vi vara, leva, handla som om kunskapen vore verklig. Ju mer och bättre vi gör det, desto snabbare nalkas vi det tillstånd, där kunskapen blir verklig för oss.

³Kunskap är nödvändig. Men den är praktiskt värdelös, om dess medvetenhet icke också visar sin energiaspekt.

⁴Kunskapen om energierna och dessas användning är det som möjliggör evolution och för individens del uppnående av femte naturriket.

⁵Många svårigheter uppstår genom att vi icke begagnar vårt vetandes energi. Alla medvetenhetsyttringar är samtidigt energiyttringar. Och blir energierna icke utlösta i verksamhet, så måste de finna andra utlopp, och det blir i regel till vår egen skada i något avseende. Detta är ett av skälen till att esoteriska kunskapen måste hemlighållas för dem som inte förstår att omsätta den i verksamhet.

1.6 Vetande (lärdom), kunskap och visdom

¹Vetande eller lärdom (information), kunskap och visdom måste skiljas åt. Vetande, lärdom, är enbart ansamlad information, uppgifter om allt möjligt. Uppgifterna behöver inte vara sanna, överensstämna med verkligheten. Även om de är sanna, kan de för ett viktigare sammanhang eller ändamål vara sakligt sett obetydliga eller oväsentliga. I och för sig korrekta fakta kan genom att hamna i fel sammanhang bli meningslösa eller vilseledande. Likaså kan en enda felaktig uppgift bland för övrigt riktiga fakta förvrida hela framställningen.

²Lärdom är i sig ingenting dåligt. Den fyller en funktion på sin nivå, är viktig som ett steg i människans intellektuella utveckling. Det som uppfattas som esoterikernas motstånd mot och kritik av lärdomen är egentligen inte kritik av lärdomen i sig, endast mot tendensen att betrakta lärdomen som något den inte är.

³De lärda visar sig ofta inte förstå att det finns något bortom lärdom, något vida högre. Man måste alltid sträva efter något som ligger högre än ens nuvarande tillstånd för att kunna gå framåt också på det egna området.

⁴Kunskap är idel fakta, väsentliga fakta, insatta i sina riktiga relationer med varandra, så att de bildar ett sakligt sett väsentligt sammanhang. Många sammanhang, rätt sammansatta till en ännu större helhet, bildar ett kunskapssystem. Kunskap är inte detsamma som vidgat vetande. Något aldrig så vidgat vetande kan ersätta kunskap. Kunskap är inte kvantitativt utan kvalitativt överlägsen vetande. Det som kvalitativt skiljer kunskapen från vetandet är förståelsens tillväxt, medvetenhetens höjning.

⁵Visdom är kunskap ändamålsenligt tillämpad i handling. Lika litet som en enbart kvantitativ tillväxt av vetande gör kunskap, lika litet gör en enbart kvantitativ ökning av kunskap visdom. Liksom ett kvalitativt tillkommande element skiljer kunskap från vetande, skiljer ett dylikt kvalitativt element visdom från kunskap. Ifråga om visdomen är detta kvalitativa element den bearbetade erfarenheten. Det är genom att söka tillämpa sin kunskap, göra misstag och lära av dem, bearbeta dessa misstag, som individen växer i visdom.

⁶Det grekiska ordet *sofós* brukar översättas med "vis", så att *sofia* blir "visdom", *filósofos* betyder "den som älskar visdom" och så vidare. Men i det gammalgrekiska samhället gällde exempelvis en skicklig skomakare för sofos i sitt yrke lika mycket som en vishetslärare i sitt. En exaktare översättning av sofos är därför "skicklig i sitt värv", "skicklig i handling", Visdom är alltså detsamma som förmågan att tillämpa kunskapen, handlingskicklighet. Visdomen är praktiken. Kunskapen är blott teorin.

⁷Det räcker givetvis inte med handling. Visdom är handling med kvalitet, medvetenhetens kvalitet. Visdom är förmåga att förverkliga. Det finns ingen visdom, om det inte dessförinnan finns sunt förnuft. Visdomen kan utan det sunda förnuftet inte taga sig uttryck.

⁸I esoteriken gäller att kunskap ej går före erfarenheten utan är ett resultat. Man lär genom att leva, genom egna experiment i livet. Den kunskap man inhämtat före erfarenheten får en helt annan betydelse genom erfarenheten. Kunskap ger ej heller förmåga att förverkliga. Den förmågan får människan genom erfarenheten, genom otalet misslyckade erfarenheter. Det är därför som misstag är nödvändiga på vägen till visdom. Det är också därför det heter *sapere aude*, våga vara vis, ty det skulle också kunna heta: våga göra misstag.

⁹Den livsokunnige låter sig nedslås genom misslyckanden, klandrar sig själv och förlorar självtilliten. Den livserfarne vet att misstag är oundvikliga och att det är genom misstagen man lär mest. Han förvärvar självtillit genom sina misslyckanden, ty därefter vet han mycket

mer än förut. Den, som icke vågar handla av fruktan för misslyckande, går ofta miste om värdefulla tillfällen att lära. Många fruktar också andras kritik. Kritik är en sak man måste räkna med. Man skall tvärtom välkomna den som ett nödvändigt tillfälle att öva sig i att bli oberoende och oberörd av andras omdömen. Osårbarhet är en nödvändig egenskap, ett av den verkliga människans kännetecken.

¹⁰Liksom det finns en utvecklingsprocess, som leder individen från vetande till kunskap och från kunskap till visdom, finns en avvecklingsprocess för enskilda och hela grupper, om de inte ser upp: Vad blev det av den visdom som förföll i kunskap? Vad blev det av den kunskap som förföll i vetande? Vad blev det av det vetande som förföll i information?

¹¹Sök visdomen medan du äger styrkan! Annars kanske du förlorar styrkan utan att finna visdomen.

¹²”Den som älskar visdom, älskar livet. Och den som söker henne tidigt, skall fyllas av glädje.”

1.7 Kunskapen är alltjämt esoterisk

¹Kunskapen upphör inte att vara esoterisk, därför att den offentliggöres. Den förblir väsentligen esoterisk, därför att dess viktigaste del – viljeläran, energiläran – alltjämt är esoterisk, därför att även den offentliggjorda delen är ofattbar för de allra flesta, därför att även de, som med en viss förståelse studerar den offentliggjorda delen, tränger in i den endast steg för steg i en process, som pågår under många år.

²Kunskapen förblir väsentligen esoterisk. Och ”esoterisk” betyder ”initiatisk”, förbehållen de invigda. Också individens sätt att förvärva den publicerade delen av kunskapen är initiatiskt, sker steg för steg i en process av ökande förståelse. Liksom initiationernas väg är lång och svår, så är även denna process lång och svår, kräver växande förståelse och stora ansträngningar. Liksom initiationernas väg förutsätter processen en förbättring av varat, ty utan att förbättra varat kan man inte öka förståelsen. Liksom initiationernas väg är en serie stora medvetenhetsexpansioner, är processen att förvärva kunskapen en serie små medvetenhetsexpansioner.

1.8 Kunskapens sammanhang med varat

¹Det är viktigt att studera från både egen individuell och allmän synpunkt hur varat sammanhänger med kunskapen. Ingen ökning av kunskapen förbättrar utan vidare varat. Och ingen förbättring av varat ökar utan vidare kunskapen. Men det finns många viktiga samband mellan kunskapens ökning och varats förbättring. Dessa samband studerar alla lärjungar i två teman: kunskapen i varat och varat i kunskapen, det vill säga: 1) Vad är det i varats förbättring som vi kan använda till att öka kunskapen? 2) Vad är det i kunskapens ökning som vi kan använda för att förbättra varat?

²Det första temat, ”kunskapen i varat”, handlar främst om att undanröja hinder för mottagandet av kunskapen sådan den är, inte sådan ”jag” (den falska personligheten, det oförbättrade varat) önskar att den vore. Dyliga hinder beror på brister eller felställningar i lärjungens vara. Ur illusioner och fiktioner härrör negativa reaktioner på och negativa åsikter om kunskapen. När lärjungen förbättrar varat, genomskådar han dessa, förstår med tiden hur de uppstått. Det andra temat, ”varat i kunskapen”, handlar främst om vägar till att bättre förstå de särskilt viktiga delar av kunskapen som förklarar medvetenhetsutvecklingen i olika skalor, alltifrån kosmiska, solsystemiska och planetariska processer ner till de individuella förutsättningarna. Genom studiet av livslagarna, i synnerhet lagen för självförverkligande och aktiveringslagen, får lärjungen många viktiga uppslag till det egna arbetet med att förbättra varat. Också det teoretiska studiet av planethierarkin och lärjungaskapet, det vill säga de äldre bröderna, deras arbete och betingelserna för att stegvis inlemma sig i denna organisation och dess arbete, bör med tiden ge en bättre förståelse och motivation för arbetet med det egna varat. Också in-

sikten om att livet – i både stor skala (kosmisk, solsystemisk etc.) och liten skala (individen själv) – är djupt meningsfullt ger lärjungen en stark drivkraft till arbetet med att förbättra det egna varat. Den drivkraften eller motivationen saknar de som tror att vi lever bara ett liv.

³Hylozoikens system kräver ständig reflexion, långa tankar, förbindande av många ideer. Allt detta höjer kvaliteten i tänkandet och förbättrar alltså varat. Studiet av livslagarna och andra till esoteriska livsåskådningen hörande ämnen ger anledning till självprovning, självbetraktelse, uppfordran till mer och bättre arbete med en själv, vilket förbättrar varat.

⁴En individ med ett outvecklat vara måste genomgående missförstå esoteriken, till exempel klandra planethierarkin för att den alltsedan Atlantis' dagar lever undanskymd för mänskligheten, eller ställa andra krav på högre rikens individer, såsom att tro Augoeides och femte naturrikets individer borde vara människornas daddor och springpojkar, som hjälper till i alla möjliga privata och egoistiska angelägenheter. Eller omvänt kan en dylik individ förvånas över att de som nått femte naturriket är angelägna om att hjälpa mänskligheten: ”När jag väl har nått dit, kommer jag aldrig mer att befatta mig med den här otacksamma mänskligheten.” Som om man nådde enheten på bitterhetens, avståndstagandets, separationens och kärlekslöshetens väg!

1.9 Esoterikerns fyra första lärdomar

¹Det första esoterikern får lära sig är att allt han dittills trott, ansett, antagit är totalt felaktigt. Det är baserat på verklighets- och livsokunnighetens fantasier. Livet i fysiska världen ger ingen människa möjlighet att förstå tillvaron utöver denna enda värld. Alla högre slag av liv är totalt annorlunda, och vad som spekulerats om dessa är alltigenom felaktigt. Han får så småningom själv lära sig inse att han ingenting vet som är värt att veta. Kunskapen om verkligheten kan förvärvas endast i femte naturriket. Ingenting av vad som lärdes i de esoteriska kunskapsordnarna av representanter för detta femte rike har blivit känt före 1875. De människor, som utger sig för att äga självförvärvad kunskap om verkligheten, är offer för sin klärvoajans. Detta måste fastslås definitivt.

²Det andra esoterikern får veta är att den kunskap han får är avsedd att göra honom till ett lämpligt redskap för mänsklighetens medvetenhetsutveckling, för att tjäna, icke för att tillgodose hans eget behov av kunskap som ger makt.

³Det tredje esoterikern får veta är att kunskapens förvärvande icke är ett lekverk utan betyder arbete och möda, hårt arbete, oavlåtligt arbete, aldrig avslutat arbete, att man icke utan vidare kan ila normala utvecklingen miljontals år i förväg.

⁴Det fjärde är att all kunskap medför ansvar med ofrånkomliga följder för framtiden och i framtida liv. Vi har icke fått denna annars oåtkomliga kunskap för att bli märkvärdiga och känna oss överlägsna. Vi blir ödmjuka för denna oförtjänta gåva.

1.10 Nybörjares missuppfattningar

¹”Popularisering” och förenkling är kryckor och stöd för nybörjarstadierna. Den förståelse, som därmed erhålls, är mycket mer begränsad än neofyterna vanligen tror. Så snart neofyterna börjar sträva efter att nå bortom elementära och populära framställningar, kan de på allvar gå framåt. Om en sådan strävan skall krönas med framgång, måste först deras vara förbättras.

²Ytterst vanligt är misstaget att förväxla kunskapen med den dialektiska form den måste ha för att alls framställas för mänskliga intellekt. Dialektiken, den logiska, konsekventa argumentationen, begreppsbestämningarna, måste förvisso bemästras, och ingenting däri får förbli oklart eller outrett i lärjungarnas tanke. Men de måste förr eller senare kunna fatta kunskapen dialektiken förutan.

³Meningslösa och hinderliga för den högre medvetenhetens utveckling är neofyternas tvister om allehanda detaljer, som saknar betydelse för den önskvärda helhetssynen, spekulationer om sådant de ändå inte kan veta något om, krav på att få veta det eller detta utöver all

den mängd kunskap som ändå förmedlats till dem. De borde ställa sig frågorna: Hur har jag bemästrat allt jag hittills fått veta? Har jag bemästrat ens det elementära? Har mitt vara förbättrats i samma mån som min kunskap ökats? Är jag beredd att betala för allt jag kräver att få och hur har jag hittills betalat?

⁴Kunskap består i den avsedda relationen mellan lärarens och lärjungarnas medvetenhet. Var ligger då felet, om lärjungarna inte lär sig? Ligger det hos läraren, hos kunskapen eller hos lärjungarna?

⁵Det visar sig att lärjungen behöver studera icke endast läran utan även sig själv. Han behöver genomskåda vad som hindrar honom att lära, upptäcka vilka förändringar av sina inställningar han bör vidtaga för att hjälpa sig själv att lära.

⁶Otålighet över att inte få veta mera måste ersättas med tacksamhet för att ha fått veta allt detta man ändå tagit emot. Irritation över att inte förstå eller inte få allt förklarad måste ersättas med förnöjsamhet med den lott av kunskap man fått och insikt om att man under alla betingelser fått mer än man gjort sig förtjänt av. Ett oförbättrat vara kan i alla händelser inte taga emot mera.

⁷Livstillit, självtillit och lagtillit måste förvärvas också i fråga om inställningen till kunskapen och studierna.

1.11 Selektiva studier

¹Många av dem, som intresserar sig för esoterik, studerar selektivt och läser selektivt. De skänker inte hela materialet den uppmärksamhet det kräver. De väljer ut det som känslomässigt berör dem positivt och väljer bort det som känslomässigt berör dem negativt; tar fasta på det som stämmer överens med deras redan fixerade dogmer, det som tilltalar deras känslotänkande och fantasi, det som stimulerar deras nyfikenhet, känsla av utvaldhet och betydelse med mera. Och det som de tycker om eller finner spännande lägger de på minnet eller söker mer av och djupare. Men detta som de väljer ut är ofta sådant som de minst av allt behöver.

²Därmed blir de endast ännu mer befästa i sina fiktioner och illusioner. Några av dessa människor kommer med tiden underfund med att de med dylika ”studier” inte lär sig något, inte kommer någon vart. Situationen är typisk för sådana självstudier, som bedrivs utan ledning av en kompetent lärare. Läraren har ju till uppgift att fästa lärjungarnas uppmärksamhet på det som de behöver lära för att gå framåt. Detta som de behöver är ofta något helt annat än det som de begär.

³Allmänt kan sägas att den som studerar selektivt ifrågasätter lärarnas avsikt, erfarenhet och visdom. Det naturliga vore att utgå ifrån att materialet skall studeras i sin helhet just därför att lärarna framlagt det i sin helhet och att lärarna är de bästa bedömare av vad lärjungarna skall studera. Lärjungarna, som är i studiets första början, kan omöjligt förstå och bedöma ändamålet med studierna, kan omöjligt veta varför de skall studera just de delar av materialet som de så gärna vill hoppa över.

1.12 Några exempel på selektiv läsning

¹Somliga läsare av *Kunskapen om verkligheten* hoppar över eller ”skummar” de fyra första delarna av boken för att kasta sig över den filosofihistoriska delen, eftersom de först där ”känner igen sig”. Men det är just de fyra första delarna, som väsentligen innehåller kunskapen (i synnerhet del 1, 2 och 4 framställer kunskapen i systematisk form), medan de tre senare delarna inte alls gör det i samma utsträckning. Andra läser bara de fyra första delarna och lämnar filosofidelen oläst, därför att de, som de säger, ”inte förstår filosofi”. Även om detta är bättre än såsom den först nämnda gruppen gör, är det likväl misstag. Även i filosofidelen finns många viktiga esoteriska insikter att hämta, emedan Laurency där kritiserar filosofernas misstag och tankefel från hylozoikens ståndpunkt. Det är en utmärkt pedagogisk metod att undervisa om det riktiga genom att ställa det emot det felaktiga. Dessutom är denna

del av boken ett enda långt exempel på perspektivtänkande, som den blivande esoterikern skall göra sitt bästa att öva sig i.

²”Atomernas antal är icke oändligt men för människan oberäkneligt stort.” KOV 5.11.9 Ett exempel ur filosofidelen på perspektivtänkande, som motverkar det tänkande i absoluta motsatser och den måttlöshet som kännetecknar känslotänkandet och lägre mentalitet i allmänhet.

³Ett annat exempel. Somliga anser uppsatsen ”Gnostiken” i *Livskunskap Ett* överflödig. Det den handlar om berör inte vår tid, anser de. Men det är just vad det gör. Det handlar om hur vid förra övergången från en zodiakperiod till nästa ett otal villoläror, förvanskningar av esoteriken, spreds och om hur en av dessa villoläror, den pseudognostiska, blev kristendomen. I vår tid har vi återigen en dylik övergång från en zodiakperiod till nästa. Vi upplever ett kaos liknande det vid förra zodiakperiodövergången, ockulta sekter, new-age-fenomenet osv liksom pseudognostiken. Vi kan alltså bättre förstå vår egen tid genom att studera liknande skeden i det förgångna.

1.13 Hylozoikens egentliga uppgift

¹Det hylozoiska systemets egentliga uppgift är att ge ett begripligt svar på frågan om tillvarons mening och mål, och det är det enda system som lämnat förnuftig förklaring. Det har aldrig avsetts att vara annat än en grundläggande världsåskådning (icke livsåskådning), innehållande de verklighetsfakta som är fundamentala för riktig verklighetsuppfattning och nödvändig livsförståelse.

²Hylozoiken lämnar erforderliga fundamentala fakta för begripande av de tre verklighetsaspekterna och uppbyggnaden av kosmos. Den utgör gemensamma kunskapsteoretiska grunden för de olika skolorna tillhörande de sju departementen eller motsvarar behoven hos människor på mystiker- och humanitetsstadierna. Hylozoiken utgör fundamentet. De olika påbyggnaderna bör få andra beteckningar, så att begreppsförvirring undviks, vilket annars oundvikligen blir fallet. Ingen skola har således rätt att lägga beslag på benämningen. De nya skolorna bör skaffa sig nya namn och icke välja de kända historiska.

³Hylozoiken är det system som tillhandahåller de bästa uttrycksmedlen, den bästa terminologin, som möjliggör den bästa förklaringsmetoden för ”exakt begripande” (i den mån man alls kan tala om dylikt) av kosmiska verkligheten för mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium. Den ger möjlighet till mental klarhet som intet annat system. Kausaljag, som lever i kausalvärlden, idévärlden, kan objektivt iakttaga materiella verkligheten och följa materieprocesserna i människans världar, intuitivt uppleva företeelserna i medvetenhetsaspekten, och behöver därför icke något mentalsystem. Men ännu är människorna förstajag och inga kausaljag. Och för förstajagen är det bästa mentalsystemet det som möjliggör största möjliga mentala klarhet.

⁴Det riktiga kunskapssystemet verkar på grund av sin överensstämmelse med verkligheten såsom en magnet, som gör det möjligt att för esoterikern att draga ut det väsentliga i allt ”vetande” (verklighetsideerna nerdimensionerade i det mentala och därvid fikionaliserade) och renodla detta till verkliga mentalideer (sunda förnuftets ideer).

⁵Hylozoiken kommer verkligheten så nära som är möjligt för mänsklighetens verklighetsuppfattning under innevarande eon.

1.14 Hylozoiken är ett mentalsystem

¹Det är oegentligt att kalla hylozoiken för planethierarkins kunskap. Hylozoiken är ett mentalsystem, ett system av mentala begrepp för förstajagets begripande och förståelse av verkligheten. Planethierarkins medlemmar har ingen användning av vare sig system eller mentalitet, eftersom de förvärvat såväl kausal- (47:1) som essentialintuition (46:1), och intuitionen uppfattar verkligheten direkt och oförmedlat, utan begrepp och system, vilka förvränger och

begränsar mer än människorna kan ana. Däremot är det riktigt att säga att hylozoiken är ett mentalsystem av fakta, vilka endast planethierarkin kan tillhandahålla.

²Hylozoiken är icke verkligheten, ty denna måste upplevas, och det kan först kausaljaget. Endast livet är verklighet. Kausaljaget ser, hör etc. allt i de mänskliga världarna såsom vi ser och hör i synliga världen. Mentalsystem är teori, icke liv och kan bli ett hinder för liv, om det blir en "fix idé". Kausaljaget behöver icke begrepp. Kausalideer är intuitioner, i vilka medvetenhetsaspekten, materieaspekten och energiaspekten är levande verkligheter. Mentalsystem är alltså surrogat för liv, vilket icke kan bindas vid begrepp. De är arbetshypoteser, som aldrig kan ersätta upplevelsen.

³Ett ofelbart mentalsystem kan formas endast med esoteriska (kausala) fakta och ideer, hämtade av kausaljag (eller högre jag) från kausalvärlden. Det räcker icke med att vara allvetande i de mänskliga världarna, eftersom dessa uppbyggs av ännu högre slag av materier och energier. Men i kausalvärlden finns mer än endast "moln av vetbara ting". Där finns också ideer från andra jagets världar. Och först med det vetandet är det möjligt att konstruera "idealsystemet".

⁴Risken med alla system är att de låser fast medvetenheten vid något, som måste överges, som bara är en teori och lätt förblir en teori i stället för ett verktyg i livet. Det är på tillämpningen i livet det kommer an, experiment och därigenom vunen egen erfarenhet, ty det är endast så egenskaper och förmågor förvärvas.

1.15 Hylozoiken möjliggör utvecklandet av högre medvetenhet

¹Genom att grundligt och metodiskt studera det hylozoiska mentalsystemet kan västerländska lärjungar uppöva både perspektiv- och systemtänkande, och genom dessa högre mentala förmågor förvärva kausalintuitionen. Studiet av den österländska symboliken, vilket hade till uppgift att uppöva denna intuition, blir för västerlänningarna därmed överflödigt. De går alltså en annan väg än österlänningarna till väsentligen samma kunskap. Sedan västerländska lärjungar väl bemästrat hylozoiken och förvärvat de högre mentala förmågorna, kan de likväl studera de österländska symboliska lärorna, endast för att få ytterligare bekräftelse av kunskapens enhet bortom formernas mångfald, liksom även av hylozoikens överlägsenhet som förklaring och metod.

²Hylozoiken är det mentala system, som lättast möjliggör utvecklandet av kausalmedvetenheten (intuitionen) och som för in i den "platoniska idévärlden", i vilken människan äntligen finner den sanna verkligheten" och själv kan konstatera orubbliga fakta. I kausalvärlden är människan för alltid befriad från beroendet av subjektiva föreställningar och begrepp och lever ett objektivt liv i en objektiv verklighet, där misstag är uteslutna. De emotionala och mentala världarna liksom försvinner (emedan exakt objektiv uppfattning i dessa är utesluten och inga subjektiva uppfattningar överensstämmer med hithörande företeelser) och fysiska och kausala världarna utgör en fast enhet. Då inser hon att fysiska världen är den för människan viktigaste, tills hon uppnått kausalvärlden. Hon fattar nu vad Platon menade med "idévärlden" och att ingen kunnat begripa hans förtäckta antydningar. De emotionala illusionerna och mentala fiktionerna har för alltid förlorat sin makt att förleda och sin möjlighet att desorientera i livet. Människan är då fri från alla mänskliga ideologier. Hon behöver icke ens en idéologi. Hon finner icke längre underligt att kausaljagen har så svårt att utforma ett för mentalisten erforderligt mentalsystem, eftersom jaget icke längre behöver ett dylikt. Men hon inser hur nödvändiga dessa ideologiska hjälpmedel är för dem på emotional- och mentalstadiet och hon är varsam att icke beröva människorna dessa ideologier, så länge de fyller ett behov. Utan dessa är emotional och mental medvetenhetsutveckling icke möjlig. Detta är den djupa meningen med det för skeptiker och dylika oinvigda betydelselösa, symboliska talesättet att "människan icke kan leva utan gud". Hon måste ha något fast för känslan eller tanken, tills hon blivit kausaljag och inträtt i verkligheten.

1.16 *Hylozoiken är den slutgiltiga syntesen*

¹Hylozoiken visar sig vara den slutgiltiga syntesen. Den innehåller allt av bestående värde i de olika synsätt som framkommit under mänsklighetens historia men på ett överlägset sätt. Den visar det förnuftiga och hållbara i filosofins materialism och idealism, i de teologiska läroarna om gud immanent och transcendent, i de olika politiska ideologierna. Men den visar samtidigt vad som varit begränsat och begränsande, felaktigt och missuppfattat i alla dessa synsätt, framför allt då de varit exklusiva och icke inklusiva, absolutifierande och ej relative-
rande. Materialismens fel var att den såg uteslutande till materien och dessutom endast materien i den lägsta världen, den fysiska. I hylozoiken visas materien vara en av tre aspekter av verkligheten. Lika ensidig som materialismen var subjektivismen (självbetecknad som idealismen), som såg endast till medvetenheten. Hylozoiken visar att också medvetenheten är en av tre aspekter av verkligheten. Vår tids fysiker ger energin, kraften eller rörelsen den suveräna ställning som de gamla filosoferna gav materien eller medvetenheten. Men också rörelsen är en aspekt av verkligheten, tillsammans med materien och medvetenheten. På detta sätt, liksom på många andra, hjälper hylozoiken människorna att komma ur det enkelspåriga tänkande som måste absolutifiera varje begrepp för sig, inte förmår se dem som olika aspekter av en och samma verklighet.

²Det revolutionerande i hylozoikens förkunnelse är framhävandet av rörelseaspekten, energiaspekten, viljeaspekten. Det är energin, som bygger kosmos, håller aggregaten (samtliga materieformer i kosmos, inklusive de olika slagen av atomer) samman, möjliggör utveckling. Detta beträffande rörelseaspektens förhållande till medvetenhetsaspekten. Ty det är energin, som är uppenbarelsens källa. Rätt bruk av energin löser alla problem. Rätt bruk är i enlighet med Lagen och kan aldrig råka i konflikt med kosmiska energierna. Rätt bruk visar vägen och banar vägen. Viktig är insikten att varje medvetenhetsyttring samtidigt är energi-
yttring och att denna måste få sin effekt. Människan producerar energi genom sina medvetenhetsyttringar i alla sina höljen. Därom är hon aningslös och vet ej att, ifall dessa energier icke få ändamålsenliga utlopp, de blir oförnuftiga eller skadliga (därav alla sjukdomar; verklig hälsa gör organismen oemottaglig för angrepp).

1.17 *Att förstå hylozoiken*

¹Hylozoiken är visserligen utformad till ett system av mentala begrepp och är därmed begriplig också för princip tänkandet (47:6). Men det räcker inte med att begripa hylozoiken. Dess ursprung är nämligen idévärlden (47:3), så för att förstå hylozoiken måste man vara i kontakt med idévärlden.

²Att förstå hylozoiken är alltså något kvalitativt högre än att begreppsmässigt bemästra systemet. Förstå hylozoiken gör man först, när man kan med dess hjälp lösa verklighetsproblemet, kan förnuftigt förklara livets mening och mål, på enklaste sätt förklara ett otal förut oförklarliga företeelser. Det betyder även att förstå att det inte kan vara annorlunda, att kunna genomskåda att andra system är felaktiga, vari och varigenom de är felaktiga. Ty vederläggningen av falska system är nästan lika viktig som inlärandet av det riktiga.

³För den som förmår göra detta har hylozoiken upphört att vara arbetshypotes. Han kan sedan börja deducera ur systemet, dra slutsatser ur systemet och konstatera att de överensstämmer med verkligheten.

⁴Den som bemästrat hylozoiken (*Kunskapen om verkligheten* 1.4–1.41), har förvärvat förståelse för utom de tre verklighetsaspekterna även mänsklighetens utvecklingsväg och skall finna att denna förståelse innebär en energi, som möjliggör fortsatt ”uppenbarelse”, en ljusets väg från klarhet till klarhet. Har man väl inkommit på rätta vägen, ser man undan för undan vilka steg som bör tagas. Det kan aldrig bli någon halt, sålänge man följer det ljus man fått.